การประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Assessment of Expectations and Reality of Graduate Diploma Program Students' Teacher Competency in the 21st Century of Princess of Naradhiwas University

มารีย๊ะ ปุเต๊ะ*
Mareeya Puteh
รจเรข กำแหงกิจ**
Rojarek Kamhaengkit
จิตติมา มานะการ**
Jittima Manakhan

Received: July 26, 2023
Revised: August 23, 2023
Accepted: September 1, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 2) เปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต 2) ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา และ 3) ผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษา ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 122 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการวิจัย ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Paired Samples T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. = 0.41) ส่วนสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษ

* อาจารย์ประจำ สาขาวิชาชีพครู คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Lecturer Teacher Profession, Faculty of Science and Technology Princess of Naradhiwas University, Thailand
** อาจารย์ประจำ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Lecturer Teacher Humanities and Social Sciences, Faculty of Liberal Art Princess of Naradhiwas University, Thailand
** อาจารย์ประจำ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Lecturer Teacher Mathematics and Statistics, Faculty of Science and Technology Princess of Naradhiwas University, Thailand
Corresponding Author E-mail Address: rojarek.k@pnu.ac.th

ที่ 21 ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.52) และ 2) สภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวังทั้งโดยรวมและรายสมรรถนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การประเมิน/ สมรรถนะความเป็นครู/ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

Abstract

The objectives of this research were to: 1) evaluate the expectations and realities of professional teacher competency development in the twenty-first century; 2) compare the expectations and realities of professional teacher competency development in the twenty-first century; and 3) investigate an examination of the circumstances influencing graduate diploma program students' development of professional teacher competency in the twenty-first century at Princess of Naradhiwas University. The study included 122 participants, consisting of graduate diploma students, teachers mentored in educational institutions, and administrators from organizations where students can gain real-world experience. The questionnaire was used as the research instrument in this study, and Cronbach's alpha coefficient was 0.98. The data in this study were analyzed using the ($\overline{X}$) and (S.D.) and Paired samples t-test.

The findings demonstrated that 1) Students' expectations for the overall state of professional teacher competency in the twenty-first century were at the highest level ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. = 0.412) Regarding the real state of student competency in the twenty-first century, in the formation of professional teachers, the overall level was also high ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.52). 2) Both the overall and individual performance were below the expected condition, with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords : Assessment/ Teacher Competency/ Graduate Diploma

บทนำ

สถานการณ์ในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง สังคมและพลเมืองโลกได้ปรับเปลี่ยนสภาพเป็นโลกแห่งข้อมูล ข่าวสารและเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ต่อการเชื่อมโยงและเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมโลกกลายเป็นสังคมความรู้ (Knowledge Society) มีการแข่งขัน การศึกษาเป็นหนึ่งในรากฐานสำคัญเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมโดยรวมให้ดีขึ้น ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน สังคม และส่งผลต่อไปยังระดับประเทศ จึงไม่น่าแปลกที่ทุกองค์การทั้งในระดับโลก ต่างเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษา ตามที่องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหัสวรรษ 2030 (Sustainable Development Goals:

SDGs) ข้อที่ 4 ว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาที่เท่าเทียม และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน ความรวดเร็วของข่าวสารและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดทำให้ปัจจุบันนี้ ทำให้สังคมโลกมีความสลับซับซ้อน เชื่อมโยงและเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากเป็นเท่าตัว สังคมโลกกลายเป็นสังคมความรู้ (Knowledge Society) หรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) ครูบุคลากรทางการศึกษาและองค์การทางการศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และขณะเดียวกันทุกภาคส่วนของสังคมต้องทุ่มเทให้กับการศึกษา ซึ่งเป็น กระบวนการเรียนรู้ชีวิตและการกล่อมเกลาของคน ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาให้กับมนุษย์คือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพที่มีประโยชน์ต่อองค์กร ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และต่อโลกใบนี้เช่นกัน

ประเทศไทยให้ความสำคัญ ในการพัฒนาศักยภาพของครู ส่งเสริมครูให้มีสมรรถนะและมีความสามารถที่เพียงพอต่อการเป็นหนึ่งในเสาหลักด้านการจัดการศึกษา ในการพัฒนาประเทศ ดังจะเห็นได้จากตั้งแต่ในปี 2542 เป็นต้นมา มีนโยบายการปฏิรูประบบการศึกษาไทย โดยมุ่งเน้นปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ครู คณาจารย์ รวมถึงบุคลากรการศึกษา โดยตั้งแต่ระบบการผลิตครู การพัฒนาครู การควบครูวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคล

ดังนั้น “ครู” ถือเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ระบบการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หากประเทศใดที่มีครูที่มีคุณภาพ ย่อมเป็นเครื่องยืนยันได้ ถึงแนวโน้มในการมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ความแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดระหว่าง “อาชีพครู” กับ “ครูมืออาชีพ” เพราะครูมืออาชีพ จะเป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ ความเมตตากรุณา จิตวิญญาณ ของความเป็นครูในการอบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ มีความอดทน และโดยไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อยในการสั่งสอนให้ความรู้

แต่อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในยุคที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีนั้น ย่อมส่งผลให้ครูได้รับการ คาดหวังจากสังคมในการทำหน้าที่เป็นความเป็นครูได้ดี เป็นตัวอย่างที่ดีและมีความเก่งในการถ่ายทอดความรู้ การใช้เทคโนโลยีและการสร้างให้ผู้เรียนเป็นนักคิดและนักพัฒนา ถือเป็นหัวใจหลักในการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ครูจะเป็นผู้สอนอย่างเดียวเหมือนเมื่อก่อนไม่ได้แต่จะต้องให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองด้วย โดยที่ครูออกแบบการเรียนรู้ เป็นผู้แนะนำ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กสามารถสร้างสรรค์และพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งการสร้างสรรค์นี้คือแนวทางสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับการศึกษาไทย

ดังนั้น การพัฒนาครูจะเป็นกระบวนการพัฒนาสมรรถนะ (Competencies) โดยมี แนวทางการพัฒนาทักษะครูในศตวรรษที่ 21 เป็นที่จำเป็นอย่างมาก เพื่อให้ครูพัฒนาสมรรถนะ ต่อตัวเองและวิชาชีพ เพราะปัจจุบันทักษะครูไทยถือว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง กระทรวงศึกษาธิการได้วางกรอบแนวทางการพัฒนาครู โดยมีสมรรถนะหลัก (Core Competency)และสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน (Functional Competency) เพื่อให้ครูยุคดิจิทัลมีการปรับตัว เพื่อความยั่งยืนในวิชาชีพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของครูยุคใหม่หรือบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสมรรถนะหลัก (Core Competency) มี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) 2. การบริการที่ดี (Service Mind) 3. การพัฒนาตนเอง (Self- Development) 4. การทำงานเป็นทีม (Team Work) และ 5. จริยธรรมและจรรยาบรรณครู (Teacher’s

Ethics and Integrity) ส่วนสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน (Functional Competency) มี 6 ด้าน ประกอบด้วย 1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) 2. การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) 3. การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) 4. การวิเคราะห์สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis and Synthesis and Classroom Research) 5. ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) 6. การสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชน (Relationship and Collaborative – Building for Learning Management) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2010) นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดีแล้ว ต้องมีสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารเพิ่มเติมใช้ทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน สำหรับยุคแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศหลากหลาย ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญสำหรับยุคนี้ที่เรียกว่า C-Teacher ซึ่งประกอบไปด้วย 1) Content: ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอน 2) Computer (ICT) Integration: ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยการจัดการเรียนการสอน 3) Constructionist: ผู้สอนต้องเชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้ 4) Collaboration: ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5) Communication: ผู้สอนมีทักษะการสื่อสาร 6) Creativity: ผู้สอนสร้างสรรค์กิจกรรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และ 7) Caring: ผู้สอนต้องมีมุทิตาจิตต่อผู้เรียน ถนอมพร เลาหจรัสแสง (Laohajaratsaeng, 2017) หากนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะที่ต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญและแนวคิดดังกล่าว มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นหน่วยงานในการผลิตครูของหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู และผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของสมรรถนะครู เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูให้มีสมรรถนะเป็นครูในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ จิตวิญญาณความเป็นครู และต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การประเมินผล เป็นการประเมินเปรียบเทียบระหว่าง “สิ่งที่เป็นจริง” กับ “สิ่งที่ควรจะเป็น” ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินเปรียบเทียบระหว่างสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของสมรรถนะครูในการพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งสมรรถนะครูกรอบความคิดมาจากแนวคิดของ (McClelland, 1975) ได้กล่าวถึง “สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) สมรรถนะประกอบด้วย 1) สมรรถนะหลัก 2) สมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน และ 3) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ในการประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความคาดหวังของ Gagné ที่ว่าความคาดหวังเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้เรื่องราวซึ่งเป็นการตัดสินใจการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายหนึ่งโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของเป้าหมาย และนำทฤษฎีการรับรู้คุณภาพการบริการมาประยุกต์ใช้ในสภาพความเป็นจริง มีผลการประเมิน 4 ประการ คือ 1) ผลลัพธ์ต่ำกว่าที่ได้คาดหวัง 2) ผลลัพธ์ยอมรับได้ 3) ผลลัพธ์ที่ดี และ 4) ผลลัพธ์ที่ดีกว่า มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้นคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และสถานะผู้ประเมิน และมีตัวแปรตามคือ สภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

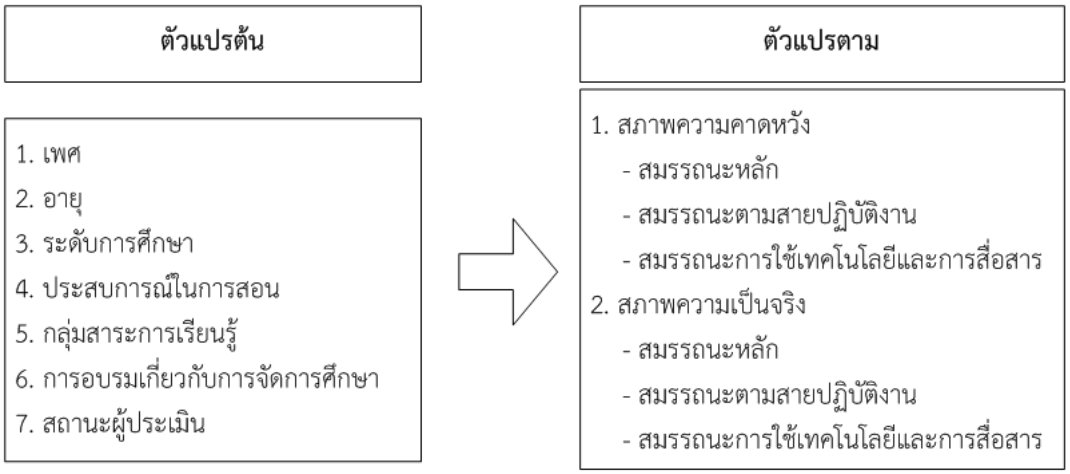

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน 59 คน 2) ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา จำนวน 58 คน และ 3) ผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษา ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 58 คน รวมจำนวน 175 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) ตามสูตรคำนวนกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ ±5% ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 122 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert)

ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนของคำตอบของสภาพความคาดหวังแต่ละข้อดังนี้

คาดหวังมากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5
คาดหวังมาก	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4
คาดหวังปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3
คาดหวังน้อย	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2
คาดหวังน้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1

ส่วนเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของสภาพความคาดหวัง กำหนดไว้ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (Srisaard, 2013)

4.51-5.00	หมายความว่าอยู่ในระดับ คาดหวังมากที่สุด
3.51-4.50	หมายความว่าอยู่ในระดับ คาดหวังมาก
2.51-3.50	หมายความว่าอยู่ในระดับ คาดหวังปานกลาง
1.51-2.50	หมายความว่าอยู่ในระดับ คาดหวังน้อย
1.00-1.50	หมายความว่าอยู่ในระดับ คาดหวังน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนของคำตอบของสภาพความเป็นจริงแต่ละข้อดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5
เป็นจริงมาก	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4
เป็นจริงปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3
เป็นจริงน้อย	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2
เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1

ส่วนเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของสภาพความเป็นจริง กำหนดไว้ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (Srisaard, 2013)

4.51-5.00	หมายความว่าอยู่ในระดับ เป็นจริงมากที่สุด
3.51-4.50	หมายความว่าอยู่ในระดับ เป็นจริงมาก

2.51-3.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ เป็นจริงปานกลาง

1.51-2.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ เป็นจริงน้อย

1.00-1.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ เป็นจริงน้อยที่สุด

ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับคำถาม (IOC: Index of Item Object Congruency) จากนั้นนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใช้เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยปรับปรุงข้อที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ และได้ปรับแก้เรียบร้อยแล้วเก็บสอบถามทางออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต 2) ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา และ 3) ผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษาที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 5 เดือน (เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2566) ผู้วิจัยกำหนดร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทางออนไลน์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์การแบบสอบถามทางไปรษณีย์ที่จะต้องได้รับกลับคืนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สมชาย วรกิจเกษมสกุล (Vallakitkaseamsakul, 2011) หากไม่ครบจะเก็บข้อมูลต่อให้ครบร้อยละที่กำหนดไว้ เมื่อเก็บจริงได้จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 84.43 ถือว่าผ่านร้อยละที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา ได้แก่ การทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Paired Samples T-Test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 85 คน (ร้อยละ 82.50) และเพศชาย จำนวน 18 คน (ร้อยละ 17.50)

อายุ ส่วนใหญ่ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 51 คน (ร้อยละ 49.50) รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 35.90) น้อยที่สุดคือ อายุ 51-60 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.90) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี จำนวน 90 คน (ร้อยละ 87.40) และระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน (ร้อยละ 12.60)

ประสบการณ์ในการสอน ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี จำนวน 52 คน (ร้อยละ 50.50) รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี จำนวน 30 คน (ร้อยละ 29.10) น้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ในการสอน 16-20 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 4.90) ตามลำดับ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 46 คน (ร้อยละ 44.70) รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้อิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 10.70) น้อยที่สุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.90) ตามลำดับ

การอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ส่วนใหญ่ มีการอบรม 1-3 ครั้ง จำนวน 66 คน (ร้อยละ 64.10) รองลงมาคือ ไม่มีประสบการณ์อบรม จำนวน 17 คน (ร้อยละ 16.50) น้อยที่สุดคือ มีการอบรม 7 ครั้งขึ้นไป จำนวน 7 คน (ร้อยละ 6.80) ตามลำดับ

สถานะผู้ประเมิน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ป.บัณฑิต จำนวน 60 คน (ร้อยละ 58.30) รองลงมาคือ ครูพี่เลี้ยง จำนวน 30 คน (ร้อยละ 29.10) น้อยที่สุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 13 คน (ร้อยละ 12.60) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	17.50
หญิง	85	82.50
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	51	49.50
31-40 ปี	37	35.90
41-50 ปี	10	9.70
51-60 ปี	3	2.90
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	90	87.40
ปริญญาโท	13	12.60
ประสบการณ์ในการสอน		
1-5 ปี	52	50.50
6-10 ปี	30	29.10
11-15 ปี	7	6.80

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16-20 ปี	5	4.90
21 ปีขึ้นไป	9	8.70
กลุ่มสาระการเรียนรู้		
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	5	4.90
คณิตศาสตร์	8	7.80
วิทยาศาสตร์	9	8.70
ภาษาไทย	7	6.80
ศิลปะ	2	1.90
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	3	2.90
ภาษาต่างประเทศ	46	44.70
อิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ	11	10.70
ปฐมวัย	8	7.80
การบัญชี	3	2.90
การอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา		
1-3 ครั้ง	66	64.10
4-6 ครั้ง	13	12.60
7 ครั้งขึ้นไป	7	6.80
ไม่มีประสบการณ์	17	16.50
สถานะผู้ประเมิน		
นักศึกษา ป.บัณฑิต	60	58.30
ครูพี่เลี้ยง	30	29.10
ผู้บริหารสถานศึกษา	13	12.60
รวม	**103**	**100.00**

2. การประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา

2.1 การประเมินสภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา

ผลการประเมินสภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา พบว่า สภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะพบว่า

สภาพความคาดหวังในสมรรถนะหลัก โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาสมรรถนะย่อย พบว่า ส่วนใหญ่ สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.64, S.D. = 0.44) รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.61, S.D. = 0.41) น้อยที่สุดคือ สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.46, S.D. = 0.43) ตามลำดับ

สภาพความคาดหวังในสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาสมรรถนะย่อย พบว่า ส่วนใหญ่ สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.51) น้อยที่สุดคือ สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

สภาพความคาดหวังในสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.55, S.D. = 0.51)

2.2 การประเมินสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา

ผลการประเมินสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา พบว่า สภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.52)

สภาพความเป็นจริงในสมรรถนะหลัก โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก($\overline{X}$ = 4.34, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาสมรรถนะย่อย พบว่า ส่วนใหญ่ สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณครู อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.50, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.58) น้อยที่สุดคือ สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

สภาพความเป็นจริงในสมรรถนะตามสายปฏิบัติงานโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาสมรรถนะย่อย พบว่า ส่วนใหญ่ สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.33, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.31, S.D. = 0.55) น้อยที่สุดคือ สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

สภาพความเป็นจริงในสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.66)

2.3 การเปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา

ผลการเปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา พบว่า สภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวังทั้งโดยรวมและรายสมรรถนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู สังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

การพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต	ความคาดหวัง			ความเป็นจริง			t
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
สมรรถนะหลัก	**4.56**	**0.38**	**มากที่สุด**	**4.34**	**0.48**	**มาก**	**5.66***
สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน	4.46	0.43	มาก	4.14	0.55	มาก	6.03*
สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี	4.59	0.45	มากที่สุด	4.42	0.58	มาก	3.73*
สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง	4.53	0.45	มากที่สุด	4.23	0.58	มาก	5.51*
สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม	4.61	0.41	มากที่สุด	4.39	0.51	มาก	4.81*
สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณครู	4.64	0.44	มากที่สุด	4.50	0.54	มาก	3.55*
สมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน	**4.52**	**0.43**	**มากที่สุด**	**4.25**	**0.52**	**มาก**	**5.74***
สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.50	0.45	มาก	4.15	0.55	มาก	6.77*
สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน	4.52	0.50	มากที่สุด	4.31	0.55	มาก	4.35*
สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน	4.57	0.46	มากที่สุด	4.33	0.63	มาก	4.22*
สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.47	0.48	มาก	4.14	0.61	มาก	5.66*
สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำ	4.52	0.48	มากที่สุด	4.30	0.54	มาก	4.73*
สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชน	4.53	0.51	มากที่สุด	4.28	0.68	มาก	4.44*
สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร	**4.55**	**0.51**	**มากที่สุด**	**4.25**	**0.66**	**มาก**	**5.42***
โดยรวม	**4.54**	**0.41**	**มากที่สุด**	**4.28**	**0.52**	**มาก**	**5.96***

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้ได้ดังนี้

1) ประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มีความต้องการพัฒนาตนเองเป็นครูที่มีศักยภาพ โดยการเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครูให้ครบทั้ง 3 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะหลัก ซึ่งเป็นการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน มีบริการที่ดี พัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถทำงานเป็นทีม และมีจริยธรรม จรรยาบรรณครู 2) สมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยครูต้องมีความเป็นผู้นำ และมีการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชน โดยรอบ 3) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน สามารถสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายแปลกใหม่ ผ่านสื่อเทคโนโลยีเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (The Teachers Council of Thailand, 2019) ซึ่งประเด็นสมรรถนะที่คาดหวังมากที่สุด คือ สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณ เพราะจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นแนวทางการประกอบวิชาชีพครูได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อรักษาเกียรติและสถานะของความเป็นครู กล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเป็นครูที่ดีนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรา เสนาจักร์ (Senajuk, 2017) ที่พบว่า สมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงให้เป็นถึงว่า นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู สามารถพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ให้ศักยภาพได้ มีสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ จิตวิญญาณความเป็นครู ซึ่งประเด็นสมรรถนะที่ผลการประเมินสภาพความเป็นจริงมากที่สุด คือ สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณ นั่นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาวิชาชีพครู มีการปฏิบัติตามแนวทางการประกอบวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้องซึ่งจะส่งผลให้มีการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2) เปรียบเทียบสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวัง เนื่องจากนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูมีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพด้านสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 เพื่อที่จะให้มีสมรรถนะเป็นครูในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ จิตวิญญาณความเป็นครู และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งจะส่งผลให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริม

การพัฒนาทักษะที่ต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จึงทำให้มีความคาดหวังที่ค่อนข้างอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คมคาย ไพฑูรย์ (Phaitoon, 2017) และดารกา บุญกาญจน์ (Boonkan, 2020) ที่พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมีสภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวังมากกว่าสมรรถนะอื่น ๆ ทำให้สังเกตได้กว่า ครูต้องการพัฒนาตนเองด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร นั้นก็เพราะปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศหลากหลาย ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญที่เรียกว่า C-Teacher หากมีทักษะเหล่านี้แล้วก็จะสามารถนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริมทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

สรุปผลการวิจัย

การประเมินสภาพความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามีสภาพความคาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะมีความต้องการพัฒนาตนเองเป็นครูที่มีศักยภาพ ซึ่งผลการประเมินสภาพความเป็นจริงในการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา ในระดับมาก แสดงว่าสามารถพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ให้ศักยภาพได้ในระดับหนึ่ง แต่ความคาดหวังสมรรถนะให้ผู้สอนมีทักษะต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในอนาคต C-Teacher มากจึงทำให้สภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวัง และการที่ผู้ประเมินมีสภาพแวดล้อมทางสังคมในด้านสังคมและวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู และสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรจัดทำแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการโดยการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูให้เป็นไปตามความคาดหวัง ส่งผลให้ครูให้มีสมรรถนะให้ผู้สอนมีทักษะต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในอนาคต C-Teacher

2 จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมีสภาพความเป็นจริงน้อยกว่าสภาพความคาดหวังมากกว่าสมรรถนะอื่น ๆ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู และสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อสามารถพัฒนาครูให้มีสมรรถนะให้ผู้สอนมีทักษะต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในอนาคต C-Teacher

2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อใช้ในพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

References

Boonkan, D. (2020). “Needs for Teacher Competency Development in The 21st Century in Schools in Multi-Campus Schools 3 Big Buddha Images Under the Office of Secondary Education Service Area 29”. **Journal of Educational Innovation and Research** 4(3): 345 - 357. (in Thai)

Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Test**. (5th ed). Harper Collins.

Laohajaratsaeng, T. (2017). **Learning in The Next Generation: The Future Episode of Thai Teachers, Teachers Breed C.** [Online]. Retrieved January 20, 2023, from http://www.it.chiangmai.ac.th/issuedetail.php?ID=12. (in Thai)

McClelland, D. C. (1975). **A Competency Model for Human Resource Management Specialists to be used in The Delivery of the Human Resource Management cycle.** Boston: Mcber.

Office of The Basic Education Commission. (2010). **Competency Assessment Handbook. (Revised Version).** Bangkok: Prikwarn Graphic Co., LTD. (in Thai)

Phaitoon, K. (2017). “Conditions and Needs for the Development of Mentor Teachers Competencies Promoting Mathematics Learning Management in the 21st Century”. **Journal of Yala Rajabhat University** 12(2): 107-121. (in Thai)

Senajuk, W. (2017). **A Teaching Evaluation of Pre-Service Teacher Students in Biology Major in Education Program of Rajabhat Maha Sarakham University.** Master of Education Thesis Priogram in Biology Major Faculty of Education Maha Sarakham Rajabhat University. (in Thai)

Srisaard, B. (2013). **Preliminary Research.** (9th Ed). Bangkok: Suwiriyasan. (in Thai)

The Teachers Council of Thailand. (2019). “Regulations of the Teachers Council of Thailand on Professional Standards (Version 4) 2019”. **Government Gazette** 136(68): 19-20. (in Thai)

Vallakitkaseamsakul, S. (2011). **Research Methods in Behavioral and Social Sciences.** Udonthani: Aksornsil Printing. (in Thai)

Yamane, T. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. (3rd ed). Harper and Row.